

Arkivemplan

UNIVERSITETET I TRONDHEIM
MUSEET
BOTANISK AVDELING

44

SUPPLERENDE UNDERSØKELSER I MØRE OG ROMSDAL I FORBINDELSE
MED DEN NORSKE MYRRESERVATPLANEN

av

Stein Singsaas

Universitetet i Trondheim, Museet
August 1985

Innhold

	Side
I. INNLEDNING	4
II. BESKRIVELSE AV LOKALITETER	5
Lok. 105 Vestnes, Skorgedalen, V for Ellingsgarden	5
" 106 Hareid, SØ for Snipsøy	6
" 107 Ulstein, Fløfjellet, N for Brørevatnet	6
" 108 Ulstein, Fløfjellet, Djupmyrane	6
" 109 Ulstein, Fløfjellet, V for Litlevatnet	7
" 110 Sande, Myr ved Vågselva	7
" 111 Ørsta, S for Åmsnipa	9
" 112 Ørsta, Myr ved Åm	9
" 113 Fræna, NV for Raudtuva	10
" 114 Vestnes, N for Ellingsgardsætra	10
Tidligere oppsøkte lokaliteter	11
III. LITTERATUR	12

Tabell 1. Myrtyper benyttet ved utarbeiding av rapporter for Agder, Rogaland, Hedmark, Sogn og Fjordane og Midt-Norge. Videre inndeling er konsekvent gjort for myrtyper med regelmessige strukturer der H-S betegner hølje- streng, og F-S betegner flark- streng. Kodetype D er nyttet (se tab. 4). For bakkemyr er oppgitt hellingsforhold, b> 8^g, B> 15^g.

	Betegnelse i myrrapp.	Betegnelse på datakort innd.	Videre
A. Ekte høgmyr			
Konsentrisk høgmyr	Ak	A1	H-S
Eksentrisk høgmyr	Ae	A3	H-S
Platåhøgmyr	Au		
med uregelmessige strukturer		A4	
uten markerte strukturer		A5	
Kanthøgmyr	Ar	A6	
B. Atlantisk høgmyr			
Eksentrisk atlantisk høgmyr	Be	B3	H-S
Asentrisk atlantisk høgmyr	Bu		
med uregelmessige strukturer		B4	
uten markerte strukturer		B5	
C. Planmyr (ombrotrof)			
Eksentrisk planmyr	Ce	C3	H-S
Kantplanmyr	Cr	C6	
Annen planmyr	Cu		
med uregelmessige strukturer		C4	
uten markerte strukturer		C5	
D. Terrengdekkende myr			
Haugmyr	Dh	D1	
Hellende teppemyr	Dt	D2	
E. Blandingsmyr			
Strengblandingsmyr	Es	E1	F-S
Øyblandingsmyr	Eø	E2/E4	
Palsmyr	Ep	E3	
F. Minerotrof myr			
Flatmyr	Ff	F1 (F5)	
Bakkemyr	Fb		
s.str.		F2	b,B
heimyr		F4	b,B t,T
tuebakkemyr		F7	b,B t,T
Strengmyr	Fs	F3	F-S
G. Kilde			
	G	F6	

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevokst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I		S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevokst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevokst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevokst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevokst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevokst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte/løsbunn	Ø. Fattig høgstarrsump
	Å. Rik høgstarrsump

Figur 1. Oversikt over vegetasjonseenhetene for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeidet med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig-rik og tørt-fuktig.

I. INNLEDNING

Denne rapporten utgjør et supplement til arbeidet som er gjort for myr-reservatplanen i Møre og Romsdal, jfr. rapport av Moen (1984). Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Naturvernavdelingen ønsket ved kontakt med UNIT, Museet, Botanisk avdeling i mai 1985 å få undersøkt noen nye lokaliteter i deler av fylket som er dårlig dekt, spesielt på Sunnmøre. I tillegg til det var det også ønske om å få fram mer informasjon om en del tidligere lokaliteter for å avgjøre avgrensning av verneområder. Dette er blitt spesielt aktuelt etter at konflikter med andre brukerinteresser i områdene er klarlagt.

Med dette som bakgrunn ble det utført 9 dagers feltarbeid i perioden 16/7-24/7 1985. Stein Singsaas sammen med Odd Arild Bugge ved Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Naturvernavdelingen gjorde undersøkelser. Det ble oppsøkt 10 nye lokaliteter og 11 tidligere lokaliteter hvor avgrensningsspørsmål ble vurdert.

De nye lokalitetene er klassifisert med hensyn på myrtyper og vegetasjon. For forklaring til en del symboler er tabell 1 og figur 1. En oversikt over de nye lokaliteter er gitt i tabell 2. For geografisk plassering se fig. 2. Ellers henvises til rapporter av Moen for mer fyldig utgreiing av generell terminologi f.eks. Moen & medarb. (1983).

Navn på karplanter følger Lid (1985). Moser følger i hovedsak Arnell (1956) og Nyholm (1954-69) mens lav er etter Krog et al. (1980).

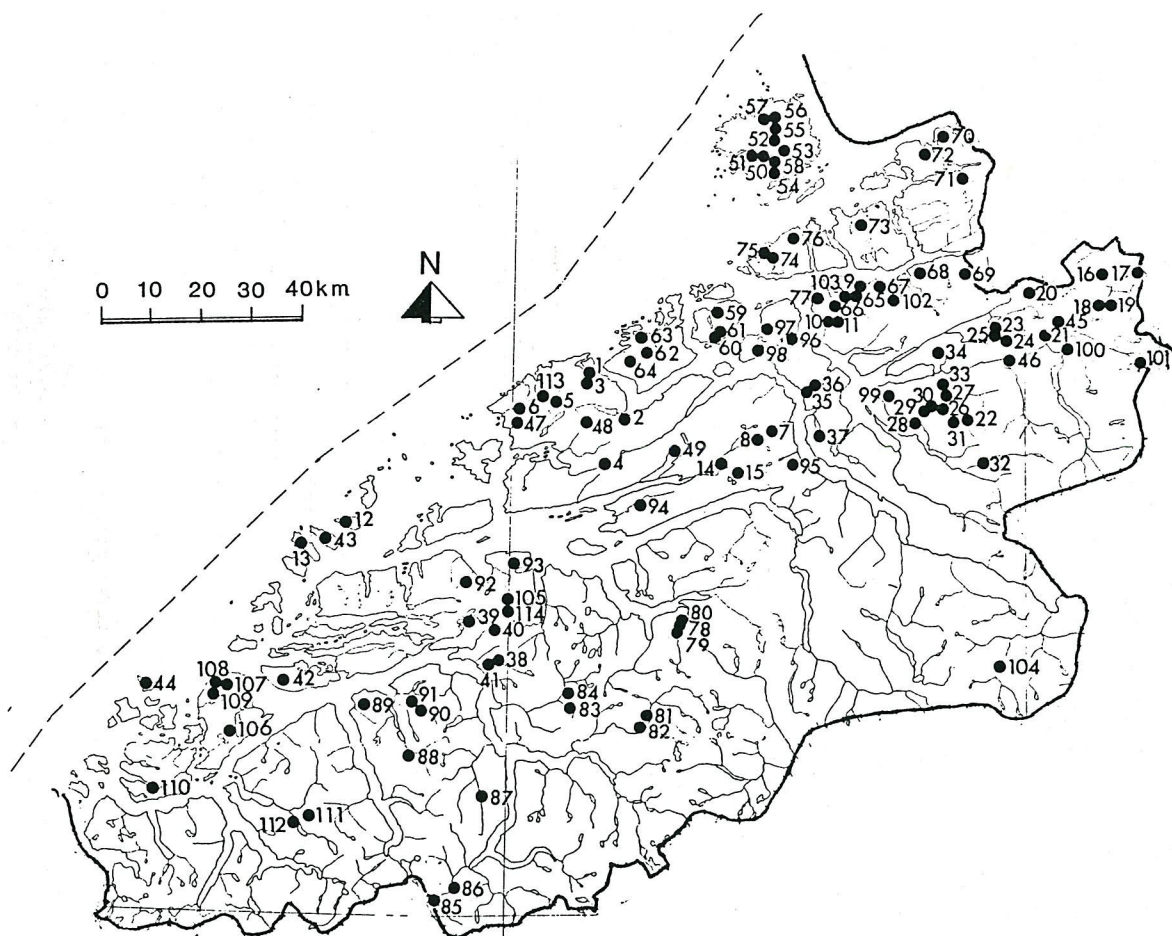
Tabell 2. Oversikt over nye myrlokaliteter i Møre og Romsdal.

Kolonne 5: O=ombrotrofe myr-kompleks, M=minerotrofe myr-kompleks, OM=ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%), MO=minero-ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%)

Kolonne 6 og 7: Tillegg til Fb: b: bratt bakkemyr (>8° helling) B: særlig bratt bakkemyr (> 15° helling) t/T: tuebakke-myrr dekker 40-80%/>80% av bakkemyra.

Kolonne 10. 1. Særlig verneverdig, a. internasjonalt, b. nasjonalt, typeområde, c. nasjonalt, spesialområde, 2. Verneverdig i landsdels-sammenheng, 3. Lokal verneverdi, 4. Liten verneverdi, 5. Uten verneverdi.

		Kartblad serie M711 Målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høyde o h.m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha. I parentes er tatt med spesielle typer som dekker mindre areal.	Vegetasjonsheter som dekker mer enn 10 % (liten bokstav knapt 10 %)	Forekomst av rik vegetasjon (R). Små bokstaver betyr liten forekomst.	Verneverdi
105.	Vestnes. Skorgedalen, V for Ellingsgarden	1220 II	LQ 96,98	190	1	M	Fbb		L,Q,m	r	3
106.	Hareid, SØ for Snips- øyr	1119 I	LQ 43,13	25	2	M	Ff		F,L,q,m	(r)	3
107.	Ulstein, Fløfjellet, N for Brørevatnet	1119 I	LQ 41,22	415	13	M	FbTb	Ff,Dt	F,G,A,h	(r)	(2)-3
108.	Ulstein, Fløfjellet, Djupmyrane	1119 I	LQ 39,23	410	25	M	FbT	Ff,Dt	F,I,A,g		2-3
109.	Ulstein, Fløfjellet, V for Litlevatnet	1119 I	LQ 38,21	170	9	M	Ff	Eø,Cu	F,H,I,A		(2)-3
110.	Sande, Myr ved Vågs- elva	1119 III	LQ 26,02	25	14	OM	AB	Ff	A,G,D,L,h,q	r	3-4
111.	Ørsta, S for Amsnipa	1219 III	LP 56,96	425	30	M	FbTb	Eø	G,F,A,i		4
112.	Ørsta, Myr ved Am	1119 II	LP 54,96	50	15	MO	Ff	Au	G,A,B,C,l	(r)	1b
113.	Fræna, NV for Raudtuva	1220 I	MQ 04,79	250	15	M	FbT	(Dh), (Dt)	F,K,G,A		(2)-3
114.	Vestnes, N for Ellingsgardsætra	1220 II	LQ 95,37	210	10	M	Fbb	Eø	L,C,F,A,q	r	2-3

Figur 2. Oversikt over oppsøkte myrlokaliteter i Møre og Romsdal. Lokaltetene 105-114 er nye.

II. BESKRIVELSE AV LOKALITETER

105. Vestnes. Skorgedalen, V for Ellingsgarden

Kbl. M711: 1220 II

UTM: LQ 96,98

H o.h.: 190 m o.h.

Flybilde: 1700 A16-17

Areal: 5-10 da

Oppsøkt: 16.7.85 O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Dette er ei lita bakkemyr som består av ei elementsamling. I øvre kant er det gradvis overgang mot fukteng.

Flora: En del suboseaniske arter finnes bl.a. *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia* og *Carex tumidicarpa*. Noen rikmyrindikatorer kan også nevnes: *Bartsia*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata* og *Eriophorum latifolium*. *Arnica montana* er funnet i fukteng.

Vegetasjon: Intermediær fastmattevegetasjon dominerer med bl.a. innslag av *Selaginella*, *Parnassia* og *Succisa*. *Sphagnum papillosum* og *S. subnitens* er vanligst i bunnsjiktet. *S. warnstorffii* finnes. Små mjukmattefragmenter med *Carex rostrata*, *Menyanthes* og *Juncus bulbosus* finnes. Rik fastmattevegetasjon finnes i sigene. *Vaccinium uliginosum* og *Betula pubescens* finnes i kanten.

Inngrep: Riksvegen ligger i S-kant av myra.

Diverse: Myra er svært lita og er derfor ikke så godt egnet i reservatsammenheng. Tilsvarende typer finnes på S-sida av Krokåa mellom Fremstedal og fjellstua på Ørskogfjellet.

Lokalitet 106. Hareid, SØ for Snipsøyr

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 43,13

H o.h.: 25 m o.h.

Oppsøkt: 16.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Dette området utgjøres av ei elementsamling med flatmyr hvor fastmatte veksler med tue. Et litt rotet område. Det synes å være tynn torv. En bekk renner i N-kant ned mot vatnet.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige som *Erica tetralix*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*.

Vegetasjon: Det er veksling mellom tue og fastmatte. I førstnevnte dominerer *Calluna*, og *Sphagnum imbricatum* er stedvis vanlig. Det er oppslag av *Betula pubescens* noe som tyder på tynn torv. Det er veksling med intermediær fastmatte hvor *Myrica* og *Narthecium* stedvis dominerer. *Scirpus cespitosus* er vanlig. *Dactylorhiza maculata* og *Succisa* inngår stedvis vanlig. I våtere partier vokser *Juncus bulbosus* og *J. articulatus*.

Rikere partier med *Bartsia*, *Crepis paludosa*, *Carex hostiana*, *Eriophorum latifolium* og *Triglochin palustre* finnes ved bekken. Mot Snipsørvatnet er det fuktskog med *Alnus glutinosa*. *A. incana* står langs bekken.

Inngrep: Det er noe påvirkning av beite i kanten i N, hvor bl.a. *Deschampsia flexuosa* inngår.

Diverse: Området er lite og strukturene noe rotete og er dermed ikke så godt egnet i reservatsammenheng. Forekomstene av rikindikatorer kan være betinget av skjellsand.

Lokalitet 107. Ulstein, Fløfjellet, N for Brørevatnet

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 40-41,22

H o.h.: 380-450 m

Flybilde: 1700 D5-6

Areal: 135 daa

Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 2-3

Figur: 3

Myrtype: I hellingene mot S utgjør tuebakkemyr det meste av arealet. Det er overgang mot hei og mindre partier av terrengdekkende myr. Vanlig bakkemyr av fastmattetype finnes også. Lengre mot N finnes et velavgrenset flatmyrparti, (Sæmyrane).

Flora: Vanlige kystarter som *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus conglomeratus* og *J. squarrosus* finnes.

Vegetasjon: Både fattig og ombrotrof tuevegetasjon finnes. Her dominerer *Eriophorum vaginatum* mens *Calluna*, *Empetrum* sp., *Rubus chamaemorus* og *Scirpus cespitosus* er vanlig. *Carex nigra* kan inngå. I bunnen dominerer *Cladonia arbuscula* coll. *Sphagnum nemoreum* er stedvis vanlig. I fastmattene på flatmyra dominerer *Eriophorum angustifolium*. *Sphagnum papillosum* og *S. fallax* er vanlig i bunnsjiktet. Ellers inngår *Equisetum sylvaticum*, *Carex nigra*, *Trientalis*, *Potentilla palustris*, *Andromeda* og *Potentilla erecta*. Våtere dominerer *Eriophorum angustifolium* og *Sphagnum lindbergii*.

På hellingene mot Brørevatnet finnes små sig hvor rikere vegetasjon inngår med bl.a. *Carex hostiana*, *C. dioica*, *Selaginella* og *Tofieldia pusilla*. I kildevegetasjon vokser *Saxifraga stellaris*, *Drepanocladus* cf. *exannulatus* og *Philonotis fontana*.

Inngrep: Det er lite inngrep i området. En ny veg går i nedre kant av bakke-myrene.

Diverse: Myrtypene som finnes her, er mer velutvikla andre steder, f.eks. på Skuløya i Haram, hvor det også er store terrengdekkende myrer, og Fløfjellet er ikke noe alternativ til sistnevnte område.

Lokalitet 108. Ulstein, Fløfjellet, Djupmyrane

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 39-40,23-24

H o.h.: 380-440 m

Flybilde: 1700 D5-6

Areal: 250 daa

Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 2-3

Figur: 3

Myrtype: Mesteparten av myrarealet er tuebakkemyr, men det er glidende overgang mot mindre partier av terrengdekkende myr og øyblandingsmyr. Erosjon er

forholdsviis vanlig. I NØ er det et mindre flatmyrparti. Det er ofte vanskelig å si om tuevegetasjonen er ombroftof eller minerotrof.

Flora: Det finnes vanlige suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum strictum*. I et bekkesig fantes *Ranunculus flammula* og *Stellaria alsine*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof tuevegetasjon er viktigst her. Den er dominert av *Calluna*. Ellers er *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum nigrum*, *Andromeda* og *Carex pauciflora* vanlig. I bunnen er *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* viktigst. Små fastmattefragmenter av fattig type finnes. Her dominerer *Scirpus cespitosus* og *Sphagnum tenellum* mens *Eriophorum angustifolium* og *Andromeda* er vanlig. I eroderte partier står spredt *Eriophorum angustifolium*. Erosjonsfurene har en dybde på ca. 1 m. I en kilde av intermediær karakter fantes bl.a. *Montia fontana*, *Saxifraga stellaris*, *Drepanocladus cf. exannulatus*, *Philonotis fontana*, *Plagiomnium cf. ellipticum* og *Scapania* sp.

Inngrep: Det er ikke synbare inngrep i området.

Diverse: Myrene har klart kystpreg, men har ikke så fin utforming som f.eks. myrene på Skulmyra i Haram. Det er lite terrengdekkende myr.

Lokalitet 109. Ulstein, Fløfjellet, V for Littlevatnet

Kbl. M711: 1119 I	UTM: LQ 38-39,21-22	H o.h.: 170 m
Flybilde: 1700 D5-6	Areal: 90 daa	Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B. & S.S.

Verneverdi: (2)-3 Figur: 3

Myrtype: Det er overgang mellom flatmyr og øyblandingsmyr. Erosjon er stedvis vanlig. Et mindre parti er ombrotroft og føres til planmyr. Stort sett tuedominans. Langs bekken er mjukmatte vanlig.

Flora: Av vestlige arter kan nevnes *Myrica*, *Narthecium*, *Potamogeton polygonifolius*, *Juncus squarrosus*, *J. bulbosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*. Litt mer krevende arter finnes som: *Succisa*, *Carex tumidicarpa*, *Sphagnum subnitens* og *Drepanocladus revolvens*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof tuevegetasjon er vanligst. *Calluna* dominerer mens *Scirpus cespitosus*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia arbuscula* coll. er vanlig. *Sphagnum imbricatum* finnes. I løsbunnene står *Eriophorum angustifolium*, *Sphagnum cuspidatum* og *S. tenellum*. Langs bekken finnes fattig mjukmattevegetasjon hvor bl.a. *Equisetum fluviatile* og *Menyanthes* inngår.

Elva er under gjengroing i de rolige partiene. Her finnes *Ranunculus flammula* og *Myriophyllum alterniflorum*.

Inngrep: Det er ingen synlige inngrep.

Lokalitet 110. Sande, Myr ved Vågselva

Kbl. M711: 1119 III	UTM: LQ 26-27,02	H o.h.: 25 m
	Areal: 140 daa	Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B. & S.S.

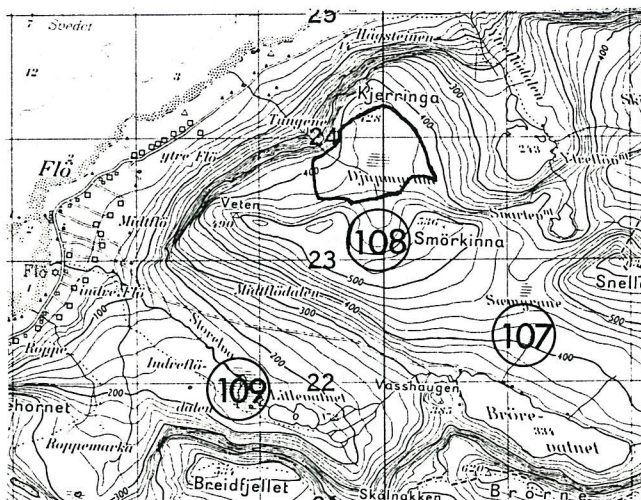
Verneverdi: 3-4

Myrtype: Det er ei velavgrensa ombrotrof elementsamling. Den synes å være svakt hvelva, som overgangstype mellom ekte høgmyr og atlantisk høgmyr (evt. planmyr). Langs Vågselva, spesielt på S-sida er det et større flatmyrparti.

Flora: Flere suboseaniske arter er til stede: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Potamogeton polygonifolius*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus bulbosus* og *Juncus squarrosus*. Rikmyrpartier: *Crepis paludosa* og *Triglochin palustre*.

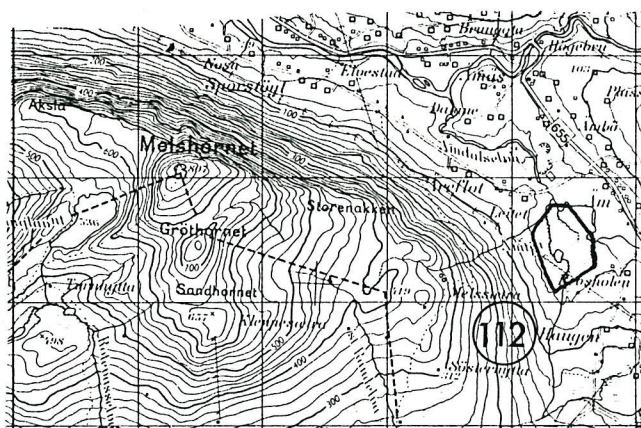
Vegetasjon: På flatmyra er fattig og intermediær fastmatte mest vanlig. Mot kantene er det overgang mot fastmark-beitepåvirkning med bl.a. *Deschampsia cespitosa* og *Rumex acetosa*. Fastmattene er delvis dominert av *Myrica*. Ellers er *Molinia*, *Carex pauciflora*, *C. echinata*, *Dactylorhiza maculata*, *Potentilla erecta* og *Scirpus cespitosus* vanlig. I bunnen er *Sphagnum papillosum* og *S. flexosum* coll. vanligst. Fuktigere er *Carex rostrata* og *Menyanthes* vanlig. Intermediære innslag i fastmattene er vanlig som *Equisetum palustre*, *Succisa*, *Viola palustris*, *Carex tumidicarpa* og *Sphagnum subnitens*.

Det ombrotrofe partiet er sterkt påvirket av torvtekt (torvhus) og det er mye oppslag av småbjørk. Det er 1-1,5 m dype erosjonsfurer som delvis kan

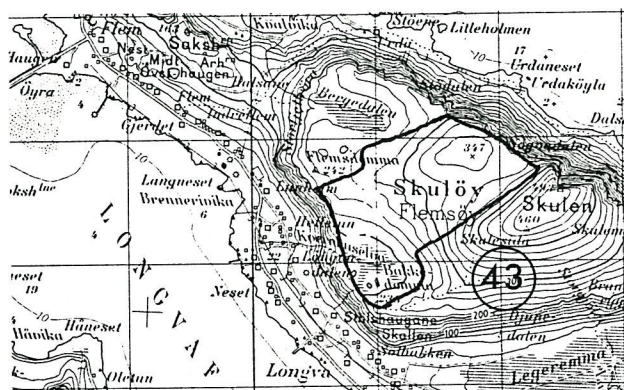
Figur 3. Lokalitetene på Fløfjellet: 108, Djupmyrane med grense for eventuelt verneområde. Lokalitet 107, N for Brørevatnet og 109 V for Litlevatnet er angitt. Alle er i Ulstein. Utsnitt fra kartblad 1119 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 4. Lokalitet 112. Ørsta, Myr ved Åm. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kartblad 1119 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 5. Lokalitet 43. Haram. Myrer på Skuløy. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt av kartblad 1220 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

skyldes torvtekt. Det er uregelmessige strukturer. Tuevegetasjonen er dominert av *Calluna*, *Scirpus cespitosus* og *Racomitrium lanuginosum*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum magellanicum*, *S. imbricatum* og *Calluna arbuscula* coll. er vanlig.

Inngrep: Både beiting og torvtekt har påvirket myra så mye at verneverdien er redusert.

Lokalitet 111. Ørsta, S for Åmsnipa

Kbl. M711: 1219 III
Flybilde: 3015 B2-3

UTM: LP 56-57,96-97
Areal: 300 daa

H o.h.: 390-460 m
Oppsøkt: 18.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 4

Myrtype: Det er større partier med bakkemyr hvor tue utgjør nesten halvparten. Det er diffus overgang mot hei, og en kan derfor karakterisere større partier som heibakkemyr. Det er flere sig som drenerer mot S. Ø for Åmsnipa er det et lite parti øyblandingsmyr med erosjon.

Flora: Det er et forholdsvis stort innslag av kystarter: *Erica tetralix*, *Thelypteris limbosperma*, *Galium saxatile*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*.

Vegetasjon: Det er mest fattig vegetasjon med glidende overgang tue-fastmatte. Det er også mosaikk med fastmark av heitype. Torva synes jevnt over å være tynn, noe også et stort oppslag av små bjørk kan tyde på. I tuevegetasjon dominerer *Calluna* og *Racomitrium lanuginosum*. Vanlig ellers er *Narthecium*, *Potentilla erecta*, *Eriophorum angustifolium* og stedvis også *Sphagnum papillosum* og *Cladonia rangiferina*. I fastmatter er *Scirpus caespitosus* og *Sphagnum tenellum* vanlig. De eroderte løsbunnpartiene er minerotrofe, og det er delvis stein i dagen.

Intermediær vegetasjon finnes vanlig i sigene i bakkemyra. Her inngår *Succisa*, *Viola palustris* og *Sphagnum subnitens*.

Inngrep: Det er laget ny vei inn i området i S-kant og nedover mot Videelva er det startet dyrking.

Diverse: Området virker noe rotet med mye mosaikk med heivegetasjon og myrene virker svært grunne. Dette sammen med inngrep gjør at området ikke bør prioriteres i vernesammenheng.

Lokalitete 112. Ørsta, Myr ved Åm

Kbl. M711: 1119 II
Flybilde: 3015 B2-3

UTM: LP 54,96
Areal: 150 daa

H o.h.: 50 m
Oppsøkt: 18.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 1b

Figur: 4

Myrtype: Dette er et velavgrensa og variert myrområde. Et stort hvelva ombrotroft parti klassifiseres som platåhøgmyr. Her er det antydning til litt kantskog i N. Elementsamlinga har overvekt av tue, men også høljer med fastmatte og mykmatte er vanlig, noe som gir det et noe mer kontinertalt preg. Ei lang erosjonsfure går i NV-lig retning. Det er ett stort flatmyrparti med myrtjern og et mindre i N. Fastmatte er vanligst, men mykmatte er vanlig ved tjernet. Mot Åmdalselva finnes en høgstarrsump. Et smalt bakkemyrparti danner grense mot skogen i V.

Flora: Av kystarter kan nevnes *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Potamogeton polygonifolius* og *Sphagnum strictum*. *Carex hostiana* ble funnet i V-kant.

Vegetasjon: Strukturene er uregelmessige på den ombrotrofe delen, og tuene er dominert av *Calluna* og *Cladonia arbuscula* coll. Stedvis dominerer *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum nemoreum* og *S. imbricatum*. *Sphagnum fuscum* finnes flere steder. I fastmattene er *Scirpus cespitosus*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Andromeda* og *Rubus chamaemorus* vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum*. I mjukmattevegetasjon er *Rhynchospora alba* og *Sphagnum cuspidatum* vanlig. I NV er det små furutrær (3-4 m) spredt på det ombrotrofe partiet. I kanten inngår *Vaccinium* spp. og *Pleurozium*.

Flatmyra er mest fattig og er dominert av *Molinia* og *Myrica* i kanten. *Carex nigra* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. Våtere dominerer *Carex rostrata* og *Equisetum fluviatile*. *Scheuchzeria* og *Carex limosa* er vanlig. I tjernet finnes *Nymphaea candida* og *Potamogeton natans*. I V finnes intermediære innslag, *Carex dioica*, *Selaginella*, *Succisa*, *Viola palustris* og *Euphrasia* sp.

Mot elva i V er det fine belter av *Betula pubescens* og *Alnus incana*. *Arnica montana* ble funnet mot V.

Inngrep: Det går hele 4 kraftlinjer over myra, 1 over det ombrotrofe partiet og 3 i V-kant. Det er dyrket inntil myr i SØ og SV. Ellers ingen inngrep.

Diverse: Myrkomplekset er variert og har fin utforming. Slike høgmyrer er svært sjeldne på Sunnmøre og i fylket i det hele tatt. Den bør derfor komme med i verneplanen. Lokaliteten er nevnt av Moen (1984).

Lokalitet 113. Fræna, NV for Raudtuva

Kbl. M711: 1220 I

UTM: MQ 04-05,79

H o.h.: 220-320 m

Flybilde: 1870 B8-9

Areal: 150 daa

Oppsøkt: 21.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Det meste av myrlandskapet heller mot SV og er tuebakkemyr. Torva synes å være tynn de fleste steder. Terrengdekkende partier utgjør lite, men lengst i NV er det et parti med haugmyr. På toppen er det heivegetasjon, ofte med oppstikkende stein. Ned mot skogen i V er det partier med trekledt bakke-myrr.

Flora: Kystarter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus squarrosus* og *Sphagnum imbricatum*.

Vegetasjon: Fattig tuevegetasjon dominerer, men også ombrotrof finnes. *Calluna* dominerer, stedvis også *Scirpus cespitosus*. Feltsjiktet er tett. *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Betula nana* og *Drosera rotundifolia* er vanlig. I kanten inngår *Vaccinium* spp. Bunnsjiktet er ofte dårlig utviklet, men *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia* spp. kan stedvis dominere. *Arctostaphylos alpina* og *Rhytidiadelphus loreus* inngår i tuene.

Fastmatte finnes bare som små fragmenter. Her dominerer *Scirpus cespitosus* sammen med *Sphagnum compactum* og *S. tenellum*.

Inngrep: Ingen synlige inngrep.

Diverse: Lokaliteten er også nevnt hos Moen (1984).

Lokalitet 114. Vestnes, N for Ellingsgardsætra

Kbl. M711: 1220 II

UTM: LQ 95,36,95-96,37
96,38

H o.h.: 200-280 m

Flybilde: 1700 A16-17

Areal: 100 daa

Oppsøkt: 20.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Lengst S finnes bare små bakkemyrer vekslende med bjørkeskog av blåbær og småbregnetypen. Disse er dels av fattig dels av intermediær karakter. I sig finnes noen steder rikmyr. Området er svært oppsplitta. Lenger N henger myrene mere sammen, men her er det gjennomgående fattigere. Her finnes et parti øyblandingsmyr med ombrotrofe tuer og fattige fastmatter.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica* og *Polygala serpyllifolia*.

Rikmyrarter: *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata*, *Eriophorum latifolium*, *Campyllum stellatum* og *Anerua pinguis*.

Vegetasjon: Fattige fastmatter er dominert av *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*. *Molinia*, *Potentilla erecta*, *Carex panicea* og *C. pauciflora* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. rubellum*. Intermediært inngår *Euphrasia* sp., *Selaginella*, *Tofieldia pusilla*, *Succisa*, *Carex dioica*, *C. tumidicarpa* og *Sphagnum subnitens*. I tuevegetasjon dominerer *Calluna*, mens *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Cladonia arbuscula* coll. og *Pleurozium* er vanlig.

Diverse: Det er noen flekker med rikmyr i området, men myrarealet er delvis oppsplitta. Bare i N er lokaliteten mer sammenhengende. Det beste er derfor å sikre rikmyr innenfor lokalitet 40 (Ørskogfjellet).

Tidligere oppsøkte lokaliteter

Alle de tidligere lokalitetene er beskrevet i Moen (1984). Lokalitet 2, Eide, Svanvikmyra ble oppsøkt på nytt den 16.7-85. Området i NV kan ikke tas ut uten at rikmyra, hvor bl.a. *Schoenus ferragineus* står, går tapt. Det opprinnelige verneforslaget bør derfor opprettholdes.

Når det gjelder lokalitet 29, Surnadal, Søya, myr ved Gjerstad er ikke selve myrflata av det ombrotrofe partiet påvirket av grøfting, mens kanten i N er noe påvirket i og med at det går ei grøft der, og at dyrkamarka går helt ned til denne. På kanten mot Ø er skogen på fastmarka helt inn til myra hogd ned og det øverste jordlaget er fjernet. Selv om heller ikke her selve myrflata er påvirket, er ødeleggelsen av randsonen rundt såpass stor at dette er på kanten av hva som kan tolereres for et eventuelt myrreservat. Verneverdien er under alle omstendigheter redusert. Oppsøkt den 22.7.-85.

Lokalitet 40, Ørskog, Vestnes, Ørskogfjellet. Ifølge tidligere undersøkelser er det bare i den nordlige delen at rikmyrer er påvist innen denne lokaliteten. Det bør derfor unngås at disse går tapt. Såvidt en kan se vil det meste av rikmyrene komme utenfor det planlagte område for eventuell lysløype. Et forslag her vil være å beholde det opprinnelige grenseforslaget. Et annet er å legge grensa langs kommunegrensa Ørskog - Vestnes. Oppsøkt den 20.7-85.

Lokalitet 43, Haram, Skuløy. Som tidligere påpekt er denne lokaliteten av svært stor verneverdi når det gjelder kystmyrer, ettersom myrene på Haramsøy er gått tapt. Den er nå den beste gjenværende lokaliteten av denne typen i fylket.

Det er ønskelig å trekke grensa for verneområdet i NV omtrent inntil det dyrka området, se fig. 5. Det er grøfta en del fra fellesfjøsanlegget oppover i retning Flemsdemma. Grensa i denne delen bør legges opp til vannskillet i nærheten av Flemsdemma. De fleste partiene ved Bakkedemma er det sterkt ønskelig å få med i verneområdet, likedan de små rikmyrflekkene ved foten av hellingene N for Bakkedemma. Området ble oppsøkt den 16.7-85.

Når det gjelder lokalitet 68, Halså, S for Rennhaugen er det mange selvstendige elementsamlinger atskilt av bekker og dråg. Om noe av området tas ut, skader ikke det resten av systemet. Forslaget til herredskogsmesteren kan i dette tilfelle godtas også på grunn av at utenfor dette er myrområdet sterkt oppsplitta av fastmarkskoller.

Lokalitet 70, Aure, Bakliåsmyrane ble oppsøkt 23.7. En del av området i NV er her grøftet og det foreslås at grensene legges inn til disse grøftingene. Også dette er et oppsplittet myrlandskap med bekker og fastmark. Derfor kan det tåles at noe av området tas ut.

Lokalitet 76, Tustna. Ved Storelva ble oppsøkt 23.7-85. Etter at det er skjedd inngrep i V, bør grensene for hele området forskyves mot Ø og verneområdet bør omfatte også områder Ø for Storelva. Arealet for området vil da bli ca. 300 daa. Området Ø for det Olsen oppsøkte i 1980, men V for Storelva er mye av de samme typene med planmyr vekslende med fattigmyr. Strukturene er uregelmessige. Tue veksler med fastmatte i forholdet 60/40 %. Erosjon forekommer.

Ø for Storelva er det lengst N et parti med øyblandingsmyr hvor det også er tatt torv. Sentralt på dette partiet er det en forskjell på tue/løsbunn på ca. 1,80 m. Det er små furu, enkelte steder 1,50-2 m høge. Strukturene blir mindre markerte mot kanten. Et parti lenger S kan karakteriseres som et slags høgmyrparti (AB) med tendens til kantskog på flere kanter og et lagparti som delvis er rikt. Høgmyrpartiet er tuedominert. Forholdet mellom myrtypene på delen Ø for elva er ca. Cu/EØ/AB/Ff=35/25/25/15 %.

Floraen er stort sett som under lokalitet 76 i Moen (1984). I tillegg inngår i ombrotrof tue *Arctostaphylos alpina*, *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidadelphus loreus*, *Sphagnum fuscum* ble ikke sett på denne sida av elva. I laggen ved høgmyrpartiet fantes intermedlær- og rikmyrarter som *Equisetum palustre*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Triglochin palustre*, *Campylium stellatum*, *Drepanocladus revolvens* og *Sphagnum subnitens*.

Det anbefales at vernegrensa mot V legges på fastmarksryggen som går i N-S-retning. Oppsøkt 23.7.85.

Lokalitet 79, Rauma, Isterdalen, Myr N for Bøsætra. Hvorvidt denne bør restaureres får bli opp til Fylkesmannen i Møre og Romsdal. En del gjøler er sterkt drenert etter at den store grøfta ble laget og vegetasjonen er påvirket i en sone på 10-15 m bredde. Oppsøkt 19.7-85.

Lokalitet 89, Sykkylven, myr N for Svartebekken. Grensa for et verneområde her bør legges i myrkanten S for kraftlinja slik at en får med oreskogen v/Kaldstøylen. Oppsøkt 18.7-85.

Lokalitet 91, Sykkylven, Heiene. Dette myrlandskapet er svært verdifullt og består av flere selvstendige elementsamlinger med dreneringsbaner i kanten, bekker eller dråg som danner vannskille. Likevel er det ønskelig at grensa trekkes så langt som mulig mot V. Oppsøkt 19.7-85.

Lokalitet 96, Tingvoll, Straumsnes, Stormyrane. Området ble oppsøkt den 24.7-85 av O.A. Bugge og S. Singsaas sammen med et par grunneiere. Den vestlige delen av lokaliteten ble også undersøkt, (V for eventuelt ny skogsveg). Myrtypen er her mye av det samme som det tidligere oppsøkte området i Ø med

flatmyr, planmyr og bakkemyr i forholdet Ff/Cu/Fb=50/40/10 %. På et lite bakkemyrparti i V er det funnet rikmyrvegetasjon med bl.a. *Eriophorum latifolium*. På grunn av interessekonflikter med skogeierne bør saken løses ved et kompromiss ved at mest mulig drivverdig skog blir holdt utenfor verneområdet og at det f.eks. gis dispensasjon for plukkhogst for produktiv skog som kommer innenfor et eventuelt verneområde. Bygging av skogsveg kan til nød tolereres så lenge den går på fastmark og ikke skjemmer i landskapet. Det er nødvendig å ta med det meste av de sammenhengende myrpartiene i et verneområde, men hvis noe må gå ut gjelder det områdene i V jfr. også Moen (1984).

III. LITTERATUR

- Arnell, S. 1956. Illustrated moss flora of Fennoscandia. I. Hepaticae. - Lund. 308 s.
- Krog, H., H. Østhagen & T. Tønsberg, 1980. Lavflora. Norske busk- og bladlav. - Oslo. 312 s.
- Lid, J. 1985. Norsk, svensk, finsk flora. 5. utgave. - Oslo 837 s.
- Moen, A. 1984. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1984-5: 1-86.
- Moen, A. & medarb. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-1:1-160.
- Nyholm, E. 1954-69. Illustrated moss flora of Fennoscandia. II. Musci. Fasc. 1-6. - Lund. 799 s.